

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Oboer/12/2017
Identifikačné číslo spisu: 3210201324
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3210201324.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: BODYLAK EXPRES, s.r.o. so sídlom Bánovce nad Bebravou, Mojmirova č. 1283/1, IČO: 36 822 825, právne zastúpeného JUDr. Viliamom Vaňkom ml., advokátom so sídlom Bánovce nad Bebravou, Radlinského č. 578/11, proti povinnej Danke Dubnej - EUROTRANS s miestom podnikania Bánovce nad Bebravou, A. Hlinku č. 1184/3, IČO: 41 374 274, o vymoženie 37.094,08 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 4Er/372/2010, o dovolaní pôvodného súdneho exekútora Mgr. Ing. Ivana Šteinerja, PhD. Proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 15. marca 2017, č. k. 11CoE/2/2017-499, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie súdneho exekútora Mgr. Ing. Ivana Šteinerja, PhD. o d m i e t a .
- II. Oprávnený, m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bánovce nad Bebravou, ako súd prvej inštancie, uznesením z 15. novembra 2016, č. k. 4Er/372/2010-456 neschválil rozvrh výťazku z dražby nehnuteľností v katastrálnom území O. nad O., a to bytu č. XX zapísaného na LV č. XXXX, nachádzajúceho sa na 4. poschodí vchodu č. 3 v bytovom dome súpisné číslo XXXX na parcele č. XXXX, spolu so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu XXXX/XXXXXX a spoluvlastníckeho podielu XXXX/XXXXXX k parcele registra "C" v katastrálnom území O. nad O. parc. č. XXXX o výmere 689 m², zastavané plochy a nádvoría, zapísanej na LV č. XXXX, určeného na rozvrhovanom pojednávaní dňa 19.11.2014 v sume 40,001,47 Eur (t .j. 40.000,- Eur + úrok vo výške 0,01 % vo výške 1,47 Eur).

2. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že rozvrh výťazku nebol vykonaný v súlade s príslušnými ustanoveniami Exekučného poriadku, a preto ho podľa ust. § 164 ods. 1 Exekučného poriadku neschválil. Zo zápisnice z rozvrhu výťazku z dražby súd prvej inštancie zistil, že rozvrh nebol vykonaný v súlade s príslušnými ustanoveniami Exekučného poriadku, nakoľko súdna exekútorka Mgr. Klaudia Boorová Dzuriková v zápisnici z rozvrhu výťazku neuviedla spôsob výpočtu trov exekúcie v sume

7.722,94 Eur. Rovnako do rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľnosti rozvrhla aj nesprávne vyčíslené trovy pôvodného súdneho exekútora Mgr. Ing. Ivana Šteinerja, PhD. Do rozvrhu výťažku z dražby tiež neuviedla do prvej skupiny podľa § 157 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku trovy právneho zastúpenia oprávneného a trovy oprávneného v exekučnom konaní.

3. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, napadnutým uznesením 15. marca 2017, č. k. 11CoE/2/2017-499 potvrdil ako vecne správne rozhodnutie súdu prvej inštancie. Odvolací súd v zhode s názorom súdu prvej inštancie konštatoval, že k nároku pôvodného súdneho exekútora Mgr. Ing. Ivana Šteinerja, PhD. na náhradu hotových výdavkov, sa v spisovom materiály nenachádzali žiadne listiny preukazujúce náhradu hotových výdavkov označených v špecifikácii pôvodného súdneho exekútora ako „Ostatné“ (faktúry, pokladničné doklady, či technický preukaz, ktorý je potrebné predložiť pri uplatnení si náhrady cestovného). Nakoľko súdny exekútor má s poukazom na ust. § 22 vyhlášky č. 288/1995 Z. z. nárok na náhradu iba preukázateľne a účelne vynaložených hotových výdavkov v súvislosti s výkonom exekúcie, úlohou súdu nie je určovanie ich sumy vzhľadom na rozsah spisového materiálu. Súd prvej inštancie preto správne dospel k záveru, že pôvodný súdny exekútor Mgr. Ing. Ivan Šteiner, PhD. hotové výdavky žiadnym spôsobom nepreukázal. Zároveň odvolací súd dodal, že za administratívne úkony (§ 25 vyhlášky č. 288/1995 Z. z.) pôvodnému súdnemu exekútorovi odmena nepatrí, pretože ich náhrada je zahrnutá v odmene súdneho exekútora.

4. Podľa odvolacieho súdu pôvodný súdny exekútor Mgr. Ing. Ivan Šteiner, PhD. si trovy exekúcie nevyčísľil v súlade s príslušnými ustanoveniami Exekučného poriadku a vyhlášky č. 288/1995 Z. z. Súdna exekútorka Mgr. Klaudia Boorová Dzuriková však taktó nesprávne vyčíslené trovy Mgr. Ing. Ivana Šteinerja, PhD. zahrnula do rozvrhu výťažku z dražby, a to aj napriek skutočnosti, že do rozvrhu výťažku z dražby možno zahrnúť iba trovy exekúcie (vrátane trov pôvodného súdneho exekútora) vyčíslené v súlade s príslušnými právnymi predpismi.

5. Pokiaľ ide o samotné vyčíslenie trov exekúcie pôvodného súdneho exekútora, ktoré súd prvej inštancie nepovažoval za správne, odvolací súd uviedol, že Mgr. Ing. Ivan Šteiner, PhD. si odmenu za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie vyčísľil v sume 10.099,- Eur + 20 % DPH v sume 2.019,80 Eur, ktorá suma bola vypočítaná zo základu na určenie odmeny vo výške 50.495,- Eur. Odvolací súd však v zhode so súdom prvej inštancie konštatoval, že v prejednávacom prípade z obsahu spisového materiálu vyplýva, že príklep udelený pôvodným súdnym exekútorom nebol súdom schválený a v priebehu konania pôvodný súdny exekútor vymohol pre oprávneného a na jeho účet zaslal vymoženú pohľadávku iba vo výške 7.995, Eur. Odmena pôvodného súdneho exekútora mala byť vypočítaná iba z ním vymoženej sumy vo výške 7.995,- Eur, a teda mala predstavovať 20 % z 7.995,- Eur, t. j. sumu 1.599,- Eur.

6. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie pôvodný súdny exekútor Mgr. Ing. Ivan Šteiner, PhD s poukazom na ust. § 420 písm f/ a ust. § 421 ods. 1 písm. b/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“). Dovolateľ namietal porušenie práva na spravodlivý proces, z dôvodu, že odvolací súd nezistil skutkový stav, nesprávne aplikoval právny predpis a žiadnym spôsobom neodôvodnil odklon od vlastnej rozhodovacej praxe ohľadne hotových výdavkov exekútora. Položil tri právne otázky, ktoré v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte neboli vyriešené. Prvou otázkou je, či v exekučnom konaní, ako v druhu sporového konania, môže exekučný súd v rozhodovaní o schválení rozvrhu výťažku rozvrh neschváliť pre dôvody uvedené v námietkovom konaní, ktoré boli oprávnenému zamietnuté a pomáhať tak oprávnenému zastúpeného advokátom, ako keby sa jednalo o slabšiu stranu. Druhou otázkou je, či ustanovenia exekučného práva je nutné vykladať podľa základných princípov sporového konania. Tretou otázkou je, kedy nastáva moment vymoženia pohľadávky ako základ na určenie odmeny súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti. Dôvodnosť dovolania odvodil zo skutočnosti, že ako pôvodný exekútor je účastníkom konania v časti trov exekúcie, preto má oprávnenie na podanie dovolania. Následne opísal skutkový stav, výpočet trov a priebeh konania.

7. K dovolaniu sa vyjadril aj oprávnený, ktorý dovolanie označil ako neodôvodnené a v rozpore s C. s. p., preto ho navrhol zamietnuť.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas pôvodný súdny exekútor Mgr. Ing. Ivan Šteiner, PhD, fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa v súlade s ustanovením § 429 ods. 2 písm. a/ C. s. p., bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok súdneho exekútora treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

9. Najvyšší súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) uvádza, že novelou Exekučného poriadku vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z., nadobudlo dňa 1. apríla 2017 účinnosť ustanovenie § 202 ods. 4 Exekučného poriadku, podľa ktorého dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní, nie je prípustné. Dovolací súd dodáva, že zákon č. 2/2017 Z. z. síce k úpravám účinným od 1. apríla 2017, v prechodnom ustanovení § 243h ods. 1 veta prvá stanovil, že ak v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017, sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, no vo vzťahu ku konaniam o opravných prostriedkoch, teda ani k dovolaciemu konaniu, neurčil žiadne pravidlo.

10. V preskúmvanej veci bolo dovolacie konanie začaté podaním dovolania, a to dňa 19. mája 2017, doručeného na súd prvej inštancie dňa 22. mája 2017, teda za účinnosti novej právnej úpravy. Prípustnosť dovolania pôvodného súdneho exekútora Mgr. Ing. Ivana Šteinera, PhD, preto nie je daná. Vzhľadom na povinnosť ústavne konformného výkladu pri riešení tejto otázky, a teda vzhľadom na rešpektovanie ústavných princípov dôvery v platné právo a legitímneho očakávania, ako aj dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci, vrátane v nich obsiahnutého poučenia o možnosti opravných prostriedkov, považoval dovolací súd za správne, aby sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa právnej úpravy platnej v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

11. Keďže dovolaním napadnuté rozhodnutie bolo vydané dňa 15. marca 2017, posudzoval dovolací súd prípustnosť dovolania (vzhľadom na povinnosť ústavne konformného výkladu a na rešpektovanie ústavných princípov dôvery v platné právo a legitímne očakávania, ako aj dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci, vrátane v nich obsiahnutého poučenia o možnosti opravných prostriedkov), podľa právnej úpravy platnej v tomto čase, teda podľa ustanovení Exekučného poriadku v znení do 31. marca 2017 a podľa príslušných ustanovení C. s. p. Aj podľa tejto právnej úpravy, však prípustnosť dovolania bola vylúčená.

12. Podľa ust. § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním.

13. Podľa § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. Pôvodný súdny exekútor Mgr. Ing. Ivan Šteiner, PhD. prípustnosť svojho dovolania vyvodzuje z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p.

15. Prípustnosť dovolania v zmysle ust. § 420 C. s. p. prichádza do úvahy v prípade, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí a súčasne je konanie, v ktorom bolo napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vydané, postihnuté niektorou z väd

vymenovaných v písm. a/ až f/ citovaného ustanovenia. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 C. s. p., dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C. s. p. pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C. s. p. irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

16. V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým neschválil rozvrh výťažku z dražby nehnuteľnosti.

17. Pod rozhodnutím vo veci samej je potrebné pre posúdenie prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 C. s. p. chápať predovšetkým rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie buď potvrdzuje, alebo mení (hodnotí uplatnený nárok podľa hmotného práva). Uznesenie, ktorým odvolací súd v danom prípade potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o neschválení rozvrhu z výťažku z dražby nehnuteľnosti, nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, pretože po rozhodnutí odvolacieho súdu exekučné konanie ďalej pokračuje a bude opätovne potrebné rozhodnúť o rozvrhu z výťažku dražby nehnuteľnosti. Nejde teda o rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej a ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Prípustnosť dovolania podľa § 420 C. s. p. teda vyvodiť nemožno.

18. Dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania okrem ust. § 420 písm. f/ C. s. p. a aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., t. j. nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom. Týmto uplatneným dovolacím dôvodom bol dovolací súd v zmysle § 441 C. s. p. viazaný. V zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., je síce dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená, ale v zmysle odseku 2 tohto ustanovenia je v takomto prípade prípustnosť dovolania vylúčená, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ C. s. p.

19. Pretože v § 357 písm. m/ C. s. p. je uvedené uznesenie o nároku na náhradu trov konania, je v zmysle § 421 ods. 2 C. s. p. vylúčená prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým rozhodol o odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie o rozvrhu výťažku z dražby. Vzhľadom na § 9a ods. 1 Exekučného poriadku v znení od 1.7.2016 do 31.3.2017, podľa ktorého, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, je prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie veci v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. vylúčená aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým rozhodol o odvolaní proti uzneseniu o rozvrhu výťažku z dražby. Uznesenie o rozvrhu výťažku z dražby, sa totiž svojimi účinkami vo vzťahu k pôvodnému súdnemu exekútorovi Mgr. Ing. Ivanovi Šteinerovi, PhD. rovná uzneseniu o náhrade trov pre exekútora. Samotný dovolateľ konštatuje, že je účastníkom konania v časti trov exekúcie.

20. So zreteľom na vyššie uvedené, dovolací súd dovolanie pôvodného súdneho exekútora proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ C. s. p., ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

21. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov odvolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania oprávneného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

22. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.